

Eikö kaikki inhimillinen äly tuomitsisi sinua tästä menettelystäsi, sillä sitävastoin, että todellisen vaaran uhatessa joukkoa kanssaihmissiäsi, olisit jättänyt rukoilematta ja jouduttanut itseäsi ja ympäristöä hätään uhkaavan vaaran ehkäisemiseksi, olisit pelastanut noiden uhrien elämän. Nyt voidaan sanoa, että tämmöisessä tapauksessa on ehdoton velvollisuus siirtää rukoukset toiseen aikaan ja ryhtyä pelastustoihin vaarassa olevien säästämiseksi, ja että sen tekee ilman epäröimättä jokainen yhteiskunnan jäsen tässä tapauksessa. Myönnettäköön, että niin kyllä tekevätkin. Mutta jos kerran pidämme oikeana ja johdonmukaisena, että inhimillinen velvollisuus pakottaa tässä suhteessa jättämään rukoilemisen ja ryhtymään tepsivimpiin toimenpiteisiin jonkun sadan hengen pelastamiseksi; eikö silloin ole velvollisuus monin kerroin suurempi ryhtyä käytännöllisiin toimenpiteisiin niiden miljoonien ihmishenkien pelastamiseksi, jotka kapitalistit surmaavat sotatantereilla teollisuushelveteissään?

Tulipalo on kuuro rukouksille, mutta sitä kuurompi on niille kapitalismi, ja siksi on aika huomata, että ne eivät meidän päiviemme vaaroissa riitä. Minulla ei ole mitään sitä vastaan, jos joku tuntee mielihaluun olettamansa luojaansa palvelemiseen, tai rukoilemiseen, tehkööön kukin sitä jos häntä haluttaa. Mutta henkilö ken tahansa joka luulee ainoastaan rukoilemalla täyttävänsä inhimilliset velvollisuutensa, yhteiskuntansa lukemattomista kärsimysten epäkohdista välittämättä, ei kannaa, eikä lisää niitä leivisköitä, mitä luonnon suuri majesteettillisuus on hänen osalleen uskonut.

Vaikka tottumus, taikausko ja itsekkyyks usein onkin saattanut oikeudentunnon sangen nurinkuriseksi vääntymään, on oikeudentunto kuitenkin ihmisen perusominaisuuksia. Ken tahansa sitä mielivaltaisesti koettaa tukahuttaa, on hän silloin syvimmän totuuden vainooja. Ja ken tahansa työläinen, joka vielä kaiken tämmöisen sekasorron ja vääryyden keskellä kulkee välinpitämättömänä oman luokkansa asialle, toimittaa hän siten kärsivien naisten, lasten ja miesten ristiinnaulitsemista.

Luonto on lahjoittanut jokaiselle normaali-ihmiselle muiden täydellisyyksiensä ohella aivot kouraantuntuvasti siinä nimenomaisessa tarkoituksessa, että niiden täytyy itsekkullakin olla aivoille uskotussa tehtävässä, mutta suruksemme voimme huomata, että suuri, auttamattoman suuri enemmistö "työläisgentlemanneja" kulkevat vain kapitalisteilta, eli heidän uskollisilta lakeijoiltaan lainatuilla aivoilla. Se tilanne ei ole kadehdittava, mutta kylläkin sääliävä.

Luokkatietoisella työväestöllä ei ole kuitenkaan pienintäkään syytä langeta pessimistisyyteen eli epätoivoon, sillä kaikesta vastustuksesta huolimatta kasvaa uuden yhteiskunnan rakentajain luku. Teollisuuskommunismi on luonnonlain välttämättömyyden pakoittamana voittava alaa ja raivaava kapitalismin yksilöiden etuoikeudet ihmiskunnan onnellisen yhteiselämän tieltä. Yhteiselämän, jolloin kaikki yhteisesti omistavat, tuottavat, nauttivat, ja ovat onnellisia yhteiskunnassa, joka ihmiset yhdistää veljinä ja sisarina täyttämään elämän ja rakkauden suurta käskyä. T. B.

MITÄ SEURAA RUHRIN VALTAUKSESTA

 UHR-ALUE Saksassa on kauan ollut huomiota herättävä paikka tuollisen tärkeytensä vuoksi, sillä sehän sisältää sellaiset laitokset kun Kruppin tehtaot y.m. Mutta nyt vasta kun Ranska sen anasti Saksalta, sen tärkeys ja arvo on paljastunut kaikessa suuruudessaan. Siitä puhutaan ja kirjoitetaan kaikkialla.

Mikä ja mitä on Ruhr? Sen pinta-ala on 1,234 neliömilia. Asukasluku 4,000,000 — tiheimmin asuttu maanosa Europassa. V. 1916 siellä valmistettiin jokaisena kuukau-

tena yhtä paljon koksia kuin Ranskassa koko vuonna. V. 1913 siellä tuotettiin 90,000,000 tonnia hiiltä, vastaten 40% Saksan kokonaistuotannosta. V. 1918 tuotettiin 10,000,000 tonnia terästä, vastaten 68% Saksan kokonaistuotannosta. Samana vuonna tuotettiin siellä 40,000,000 tonnia harkkorautaa. V. 1913 kuletettiin sen rautateillä, joita on erittäin tiheässä, päivittäin 35,000 vanulastia kivihiiltä.

Alueella on harjoittanut liikettä 887 yhtiötä, jotka myöhemmin ovat yhdistetyt

Pistin on huono hiililapioksi.

13 consortiumiksi, trustiksi. Niiden yhteinen pääoma on \$900,000,000 dollaria. Tunnetumpia omistajia ovat: Hugo Stinnes, Krup ja Thyssen.

Ylläolevasta lyhyestä selostuksesta käy selville, että Ruhr on tavattoman suuresta merkityksestä hiilen ja raudan tuotannossa. Näiden lisäksi on siellä kaikenlaisia teräsmyllyjä, liinatehtaita y.m. Ruhr-alueen valtaaminen Saksalta on sille tuhoisampi kuin jos yhdysvalloilta riistettäisi Pennsylvania. Ranskalle sen onnellinen omistaminen olisi tavattoman suuresta merkityksestä, erittäinkin hiilen vuoksi.

Ranska valloitti sen Saksalta sotakorvauksen asemasta. Mutta pystyykö se käyttämään sitä eduksensa niinkuin Saksa? Lyhyt kokemus jo antaa kieltävän vastauksen. Vaikka Ranska saisi siellä isännöidä aivan rauhassa omalla työvoimallaan, ottaisi se pitkän ajan oppia käyttämään niin korkealle kehittyneitä "teollisuusyhteiskuntaa" niin, että siitä olisi sille läheskään niin paljon hyötyä kuin Saksalle, puhumattakaan tilanteen nykyisellään ollen.

Sen valtaus on tuhoisa Saksalle. Yhtä tuhoisa se tulee olemaan Ranskalle. Kun Saksa painuu alas, vie se Ranskan mukanaan. Saksa tekee parhaansa estääkseen Ranskan aikeiden onnistumista. Se käy Saksalle tavattoman kalliiksi. Ranska joutuu maksamaan suunnattomat miehityskustannukset. Kamppailu on tuhoisaa ja molemmat menettävät. Mitä tällainen merkitsee Europan nykyiselle järjestelmälle, joka ilman sitäkin natisee liitteissään.

Tätä kirjoittaessa ei tietenkään voi sanoa mihin tapahtumat johtavat. Mutta sen voi varmasti sanoa, että ne tulevat koitumaan nykyiselle järjestelmälle kaikinpuolin häviöksi.

Jos Europan työläiset olisivat järjestyneet teollisuuksittain, kansainvälisesti niin, että olisivat kykeneviä ottamaan tuotannon kontrollin käsiinsä, niin heillä olisi ollut otollinen tilanne. Mutta niin ei ole asiantilaita. Ja kun työläisten valtaanpääsyle ei

järjestymättömyyden takia ole mitään edellytyksiä, jää jällele kaksi mahdollisuutta: Teollisuuskapitalistit yhtyvät kansainvälisesti ja perustavat lujan *teollisuushallinnon*; tai sitten eri kansakunnat taistelevat keskenään näännyksiin asti, kunnes koko "sivistys" luhistuu ja elämä palautuu "barbaariasteelle."

Jälkimäinen otaksuma on tuskin kuviteltavissa, sillä korkealle kehittynyt tuotantoelämä ei sellaista edellytä, mutta edellinen on sopusoinnusta teollisen kehityksen kanssa ja siis mahdollinen. Saksassa jo ilmenee hyvä alku sellaiseen. Ruhrin valtaus paljasti ranskalaisille sen seikan, että poliittinen hallitus, jonka kanssa he odottivat joutuvansa tekemisiin, omasi ainoastaan valtan varjon. Todelliset hallitsijat ovat teollisuusyndikaatit ja työväen taloudelliset järjestöt. Jälkimmäisillä tietysti on vähemmän voimaa kuin edellisillä, mutta niiden voima kasvaa sikäli kun niissä jäsenmäärä lisääntyy ja luokkatietoisuus kasvaa. Saksassa on kasvanut teollinen hallitus poliittisen hallituksen sisälle. Sama ilmiö tulee esiintymään muissakin maissa.

Ruhrin valtauksella ei ole vaikutusta ainoastaan Saksaan ja Ranskaan, vaan koko Europan ja muihinkin maihin. Sikäli kun teollisuuskapitalismi kanasinvälistyy ja keskittyy ja särkee poliittisia, maantieteellisiä rajoja, valmistuu työväenluokalle selvä reitti, *tuotannollinen perusta teollisuuksien järjestämiselle*. Missä on silloin poliittisen liikkeen paikka? A. Kaleton.

Kun lehmälle ei anneta heiniä niin siitä ei saa maitoa. Saksa kuvataan lehmänä ja Ranska lypsäjänä ja köyden päässä kiikkuva heinätukko Ruhrin alueena, jonka Ranska riisti Saksalta sotakorvauksen asemasta. Maassa näkyy saha ja sarvenpäät. Se tarkoittaa, että Saksa on riisuttu aseista.